

Philippus in Pannonia inferiori Germanis parentibus natus & educatus est. Is à teneris annis, relicto patrio solo, militare cœpit, atq; cum alijs suæ gentis militibus Romam uenit. Ibi Cæsarium castra secutus, ob præclaras animi & corporis uirtutes per gradus ad maximum dignitatis fastigium ascendit. Primò enim centurio, post comes, deinde copiarum dux, postea præfectus prætorij constitutus fuit. Cum enim contra Persas cū Gordiano profectus esset, atq; Misitheus Gordiani focer & præfectus prætorij occubuisset, in eius locum electus est. Itaq; Philippus fortunę successu insolentior factus, de Imperio cogitare cœpit,

atq; militibus persuasit Gordianum iuniorem esse, quam qui tot prouincias administrare queat. Hinc ab exercitu permissum ut tanquam tutor cum Gordiano imperaret. Cum autem imperij cõsortem ferre non posset, curauit per amicos ut is clam interficeretur. Mox Philippus senatui literas misit, Gordiano morbo extincto, se ab exercitu Imperatorem creatum. Senatus deceptus credidit, ipsumq; Augustum appellauit, relato Gordiano inter Diuos. Facia igitur cum Persis pace, iter per Arabiã fecit atq; ibi Philipolim urbem sui nominis condidit. Hinc quidam putarunt ipsum ex Arabia oriundum, quod tamen Auentinus commodè refutauit. Postea urbem petens filium consortem Imperij fecit, atq; militibus multa munera distribuit. Cum autem quidam pacem cum Persis initam ignominiosam Romanis censerent, quod eis Syriam concessisset, illis bellum indixit, atq; sine sanguine eam prouinciam recepit.